

Hvad betyder Påsken?

Det var den gamle, kinesiske vismand Lao-Tse, der engang sammenlignede den menneskelige tanke med et vognhjul. I hjulet er der tolv eger, som mødes i midten i hjulets nav. Men dér, hvor de mødes, er der et hul - et tomt rum.

Hjulets brugbarhed er afhængigt af dette hul, for gennem dette hul indskyder man den akse, som hjulet drejer om. Og hvis dette hul ikke er der, ja, så er hjulet ganske ubrugeligt.

Det, Lao-Tse vil sige, er, at vores tanker ikke er det sidste led, men at de viser hen til noget større og anderledes. Derfor, siger han, skal vi prøve om vores tanker virkelig fører hen mod dette centrum, som han kalder for livet.

I grunden er Lao-tses billede med hjulet, for mig at se, en slags påskebillede.

Alle egerne i hjulet ender ved den tomme grav, og omvendt udgår alle egerne netop fra dette tomme rum. Al menneskelig tanke og fornuft må før eller siden standse ved det uforklarlige, ved Gud. Men også fra Gud udgår alt liv, al mening, al tanke og fornuft. Hvis vi fylder det tomme rum i hjulet ud med noget andet, så dur hjulet ikke.

Langfredag eftermiddag lagde man det døde legeme i en tom grav. Nu var hullet fyldt op, man havde slået gud ihjel, og samtidig var hjulet også ødelagt. Men påskens budskab lyder jo: *"I leder efter Jesus fra Nazareth, den korsfæstede; han er opstanden; se, dér er stedet hvor de lagde ham"*. Så betyder den tomme grav, at hjulet atter er bragt i orden, også mit livshjul. Når vi døbes lyder ordene over et lille barn: *"Lovet være gud, vor Herre Jesus Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde"*. I dåben bliver vi Guds børn, sådan forstået, at Gud er vores udgangspunkt. At Gud både er mit udgangspunkt OG mit indgangspunkt. De præcis samme ord lyder inden præsten kaster tre skovfulde jord på kistelåget. Og det er så naturligt at disse ord

bliver sagt ved begge lejligheder, der tilsyneladende ligger så langt fra hinanden. Ved dåben døbes vi til at tilhøre Kristus, der får vi et levnede håb, fordi vi knyttes til ham der lever, uanset hvad der sker med os, så er der her knyttet et bånd som ikke engang døden kan bryde. Det er sikkert at vi skal dø, men vi får at vide i påskeevangeliet, at vi ikke skal frygte. Frygt ikke. Og hvorfor, fordi der simpelthen er håb for os. Derfor er påsken livets fest, for hvor der er håb, der er der liv. Hullet i hjulet er fyldt op med liv.

Som egerne i hjulet udgår fra dette hul i midten og samles i dette hul i midten. Således opstod der ved Jesu opstandelse fra de døde dette nødvendige tomrum, som jo netop ikke er et tomrum, for det er jo fyldt ud med Gud.

Og bliver livshjulet brudt, så er det vigtigste dog tilbage – nemlig hullet i midten. Det tomme grav betyder at Kristus lever, og at vi lever.

Så står det da til os, om vi så fyldet hullet i midten ud med noget andet, som vi selv putter der i og derved ødelægger hjulet.

Men påskens budskab rækker os velsignelsens ord: at det fra den treenige Gud lyder: *"Jeg bevarer din indgang og udgang fra nu og til evig tid."* Amen.